

EEN GRANDIOZE CATASTROFE
(Der Wiesenwalzen-Skandal)

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GRANDIOZE CATASTROFE - DER WIESENWALZEN-SKANDAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Govert - beheerder van een boerenbonddepot

Hanneke - secretaresse en vriendin van Govert

Pol Lambooy - leider van het depot, misdadige bedrieger, scrupuleus, gewetenloos en ook voor de rest niet te vertrouwen

Truida - robuuste boerenmaagd, gaat niet gebukt onder een overmaat aan geestelijke bagage, maar heeft het hart op de juiste plek

Roswita - kakmadam van het zuiverste, maar ook meest irriterende water; van dergelijke zagen verlos ons Heer

Andries - landbouwer

Berend - landbouwer

Klaas - landbouwer

Tuur - politie-wachtmeester, die zich Sherlock Holmes persoonlijk waant

DECOR:

Het stuk speelt in de verkoopruimte van een Boerenbondvestiging en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Er is slechts één op- en afgang, namelijk ongeveer in het midden van de achterwand en in de tekst wordt dan ook slechts gezegd "komt op of "gaat af" of iets dergelijks, zonder verdere aanduiding. Deze doorgang heeft 'n afsluitbare deur, die echter, op een korte periode na, altijd openstaat. Naast deze doorgang een raam, dat geopend kan worden en waardoor iemand gemakkelijk naar buiten kan klimmen. Tegen de achterwand links 'n rek met 'n aantal ordners, daarvoor 'n bureau met computer, telmachine, telefoon en paperassen en ervoor natuurlijk 'n stoel. Naast het bureau een toonbank, of een tafel die als zodanig dienst kan doen. Rechts is de eigenlijke verkoopruimte. Rechts naast de doorgang 'n kast met twee deuren, de z.g. gifkast, waarin flessen en kannen, met op elk daarvan een etiket met doodskop. Aan de wanden rekken met allerlei artikelen, zoals werkkleding, laarzen, bloempotten, tuinartikelen etc. Ergens aan 'n wand hangen ook kabels, touwen, drijfriemen etc. en verder staan er mestvorken, harken, schoffels enz. Overwegend achter rechts staan zakken met kunstmest, granen, meel, balen turfmolm en dergelijke en ergens ligt 'n onordelijke stapel aardappelzakken. Op het rechter bühne gedeelte ook 'n tafeltje met 'n stoel en in de buurt ervan 'n krat bier met beugelflessen. De eigenlijke indruk van de bühne is, doordat er overal van alles ligt en staat, nogal rommelig, dat kan niet anders, maar mag ook gerust.

EERSTE BEDRIJF

Govert en Anneke liggen achter de zakken kunstmest, granen, meel en balen turfmolm, het enige dat te zien is, zijn de benen van Govert, die 'n stuk uitsteken, met de hakken naar boven en bewegend.

Truida: *(opkomend met ferm stuk papier in de hand, ouderwets in de kleren, met hoofddoek en laarzen, kijkt rond, ziet de benen, trekt Govert daaraan tevoorschijn)* Heeft iemand per vergissing z'n benen vergeten. Die kunnen hier toch niet zomaar... Hé Govert, was je iets aan 't zoeken?

Govert: *(tracht haastig en verlegen z'n door elkaar geraakte haren glad te strijken)* Truida, jij bent 't... Had iets laten vallen, weet je, en toen dacht ik: moet je toch maar even zoeken, nietwaar.

Hanneke: *(komt nu ook achter de zakken tevoorschijn)* En ik heb 'm erbij geholpen, zie je... met z'n tweeën vind je 't vlugger dan alleen, nietwaar... Maar eh, vertel eens Truida, waar kan ik je mee helpen?

Truida: *(al achter en tussen de zakken)* Laten we nu maar eerst kijken wat Govert verloren heeft. Dan moet 't hier toch ergens... *(Govert en Hanneke kijken elkaar grinnikend en hoofdschuddend aan)*

Hanneke: Kom maar Truida, je hoeft niet meer te zoeken. We hebben 't al gevonden.

Govert: *(Hanneke kort tegen zich aandrukkend, stralend)* En of ik 't gevonden heb!

Truida: *(komt, wil weer afgaan)* O zo, dan wees maar blij... kan ik gelukkig weer gaan. Tot ziens.

Govert: Maar Truida, je bent toch zeker niet alleen maar gekomen om ons te helpen zoeken.

Truida: Och zo. Nee, allicht niet. *(denkend)* Maar waarom zou ik dan wél gekomen zijn?

Hanneke: Kom, laat me maar eens het lijstje zien, zal 't toch wel opstaan denk ik.

Truida: Och zo, jazer, de baas heeft me hier naar toe gestuurd om iets te halen. Kan ik in die tijd op de boerderij alvast niets in 't honderd laten lopen, zei hij. Kijk Hanneke, *(geeft 't blad)* ik heb 't allemaal precies opgeschreven.

Hanneke: *(leest)* Truida, weet je zeker dat melkvet met 'n "f" en pletwals met 'n "d" geschreven wordt?

Truida: Wat geeft dat nou Hanneke, als ik maar niet met 'n melkwals naar huis kom.

Govert: Je moet dus melkvet hebben en de pletwals meenemen.

Truida: O lieve hemel, nu weet ik wat ik vergeten heb: de tractor voor

de pletwals! De baas vloekt me stijf! Hij had 't me nog zo nadrukkelijk gezegd!

Govert: Geeft niet Truida. Neem je toch die van ons. Staat buiten op de plaats. *(neemt gevulde jerrycan van tien liter, waarop 'n etiket geplakt zit)* Maar eerst moet ik nog even iets in de pletwals... *(afgaand)* Even geduld Truida, is zo gebeurd.

Hanneke: Ga d'r bij zitten Truida, ik moet immers ook nog de rekening tikken. Lees maar zolang de krant... ligt op de tafel. *(begint op typemachine te tikken)*

Truida: *(neemt beugelfles bier uit de krat die in de buurt staat, neemt 'n ferme slok uit de fles, gaat zitten, leest krant, neemt weer 'n slok)* Ha, dat doet goed! Nog geen ontbijt gehad. Is 't eerste dat ik vandaag in m'n lijf krijg.

Hanneke: Voor wie is 't melkvet?

Truida: *(zichzelf van boven tot beneden beijkend)* Hoogstwaarschijnlijk voor de koeien. Aan mij zou 't toch maar verspild zijn, want ook met 'n flinke portie van dat spul lijkt 't me onwaarschijnlijk, dat 'n manskerel van mij ooit slapeloze nachten zal krijgen.

Hanneke: Truida, ik wil alleen maar weten of ik de rekening op naam van de junior- of seniorboer moet uitschrijven.

Truida: Maar Hanneke, wat maakt dat nu? Ze kunnen immers alle twee niet betalen, dat weet je toch. *(Hanneke reageert met hopeloos gebaar)*

Govert: *(terug met lege jerrycan)* Zo Truida, de wals staat helemaal kant en klaar, je kunt ze zo meenemen.

Hanneke: *(heeft pak uit rek genomen, tot Truida)* Alsjeblieft, 't melkvet en de rekening. Het bier heb ik er niet opgezet, omdat je zo dapper hebt geholpen met zoeken zonet, hahahaha.

Truida: Hé zeg, je denkt toch zeker niet in ernst, dat ik dat bier anders wél betaald zou hebben? *(neemt weer ferme slok)*

Govert: Zeg Truida, en rij niet te hard met de wals, wil je? De tractor kan 't wel hebben, maar de wals zelf heeft soms kuren.

Truida: Weet ik toch, 't is immers niet de eerste maal. *(weer ferme slok)*

Govert: Kan wel zijn Truida, maar de laatste keer heb je bij van der Venne de hele afrastering in de vernieling gereden, dus ik geef je de raad om nu maar 'n beetje uit te kijken.

Truida: *(afgaand, zonder melkvet, maar wel met de fles bier)* Ja ja, maak je maar geen zorgen, 't komt wel goed. Tot ziens.

Hanneke: *(ogen ten hemel)* Truida... wil je straks nog eens apart terugkomen voor 't melkvet?

Truida: *(weer terug)* Ach zo, zie je, had ik 't haast vergeten. *(drinkt fles)*

leeg, zet ze op 't tafeltje, neemt pakje en weer af) Nou dan, tot ziens maar weer en de groetjes.

Govert: (*hoofdschuddend*) Onze Truida... bij 't uitdelen van de hersens moet die wel helemaal achteraan gestaan hebben.

Hanneke: Zeker weten. Maar je kunt toch beter met zo eentje te doen hebben, dan met iemand die wél hersens heeft en ze dan verkeerd gebruikt.

Govert: Zoals die oude smeerlap hier... zal maar weer eens beginnen met 't onschadelijk maken van z'n geliefde onkruidbestrijdingsmiddelen.

Hanneke: Als je maar uitkijkt, dat hij je niet betrapt, anders kun je 't hier wel schudden.

Govert: Die geldgierige bandiet moeten ze ophangen aan de hoogste boom die er te vinden is.

Hanneke: (*cynisch*) Hoe respectvol jij je over onze meerdere pleegt uit te laten zeg.

Govert: Is toch waar! Zo iemand moet achter slot en grendel! (*maakt kast open, waarin de flessen met giftige spuitmiddelen, neemt er enkele uit en laat ze leeglopen in de jerrycan*) Hier, moet je zien, Agrotoxine, 'n spuitmiddel dat al sinds jaren verboden is, omdat 't een uiterst hoog gifgehalte bevat, dat schade aan het milieu toebrengt die niet meer te herstellen is! Hanneke, dat koopt die aasgier via de meest slinkse wegen en verpatst 't dan met enorme woekerwinsten aan sommige al even misdadige boeren. (*flessen woedend leegschuddend*) En daarom gaat de troep hierin!

Hanneke: (*bezorgd*) Ja ja, maar waar blijf je met 't spul? (*wijst*) En de kan hier? Zo net was ze nog vol... tien liter hooggeconcentreerd gistmiddel voor vruchtenwijn... heb je die zomaar laten weglopen?

Govert: (*geduldig*) Hanneke, denk nu eens goed na. Op 't etiket staat inderdaad dat er gistmiddel in zit. Maar wanneer hebben we dat voor 't laatst verkocht?

Hanneke: In 't voorjaar, aan Teulings, weet ik nog goed, omdat we net twintig centiliter tekort kwamen.

Govert: Precies!

Hanneke: Och zo... (*'t begint te dagen, nikt op kan*) En wat zat er dan wél in toen je er zonet mee... (*kijkt hem aan*)

Govert: (*knikkend*) Ja, goed geraden, doe ik al de hele zomer... telkens als de onverlaat de voorraad heeft aangevuld... stiekem... met en met.

Hanneke: (*ontzet*) O nee! Dus zonet, dat was, dat was... En heb je dat dodelijk goedje zomaar in 't riool gedumpt?

Govert: Hanneke, zie je me nou voor zo idioot aan? Luister, je weet

toch dat onze pletwals gevuld is met water, ter verhoging van 't gewicht, begrijp je? Welnu, telkens als deze kan vol is, kiep ik ze gewoon in de wals. En de ironie van 't hele geval is: de troep komt zodoende wel "op" de akkers, maar er niet "in" en kan dus ook geen schade aanrichten.

Hanneke: Goeiegenade zeg!

Govert: Ja ja. En ik denk dat je, met wat inmiddels in de wals zit, 'n hele volksstam kunt uitroeien.

Hanneke: En wat doe je dan met de lege flessen? Dat moet toch opvallen!

Govert: *(grinnikend, de geleegde flessen ondertussen uit 'n plm. vijf liter kan appelsap via 'n trechtertje bijvullend)* Die vul ik weer met appel en druivensap, en ander onschuldig spul en niemand heeft iets in de gaten. De boeren kunnen er zich hoogstens over verwonderen, dat dat, wat zij voor hoogst gevaarlijk giftig spul houden, zo aangenaam ruikt.

Hanneke: Maar ze moeten uiteindelijk toch wel merken, dat appel- en druivensap en weet ik wat niet nog allemaal meer, totaal geen uitwerking heeft op hun landerijen.

Govert: Mettertijd komt de hele zwendel natuurlijk aan 't licht, maar dat duurt nog wel even, want ik ben er pas 'n maand of drie mee aan de gang.

Hanneke: En dan ben je voor de ratten! Als de ouwe dat ontdekt, heeft je laatste uur geslagen.

Govert: Kan zijn, maar dan komen zijn praktijken ook aan 't licht en kan hij er net zo goed 'n kruis over maken, dat garandeer ik je. Nog afgezien van... opgelet, ik geloof hij komt eraan! *(zet de jerrycan vlug uit 't oog)*

Pol: *(gewoon in 't pak, dus geen werkkleding)* Had ik 't niet gedacht! Nauwelijks is de kat van honk, dansen de muizen op tafel! *(tot Govert)* Waarom ben jij lui varken niet buiten op de plaats of in 't magazijn? Hier wat rondlummelen en bier zuipen, alsof er niets anders te doen is!

Govert: Neem me niet kwalijk meneer, maar ik heb helemaal geen...

Pol: *(onderbrekend en op fles bier wijzend)* Sta niet te liegen, jij lijntrekker! Hier staat de lege fles toch! Hanneke, laat me 't boek zien! Eens kijken of meneer dat ook betaald heeft. *(kijkt in 't boek)* Zie je wel, natuurlijk weer op kosten van de zaak! Maar daar kom je toch niet zomaar zonder kleerscheuren vanaf manneke, dat garandeer ik je!

Hanneke: Dat met dat bier is niet zoals 't lijkt meneer, Govert heeft dat niet...

Pol: (*onderbrekend*) O ja, en jij moet 'm natuurlijk weer dekken. Twee handen op een buik! Maar jullie komen er nog wel achter wie hier de baas is! (*om zich heen kijkend*) En zoals 't er hier weer uitziet! Is dit soms 'n uitdragerswinkel of 'n rommelkamer? (*ziet geopende gifkast*) En hoe vaak heb ik jullie twee lanterfanters al niet gezegd dat deze kast dicht moet blijven! (*maakt de deuren dicht*) Wat hier in zit gaat niemand wat aan! Govert: 't Zou voor velen beter zijn, als u er ook geen kennis van had.

Pol: Ook nog brutaal worden? Zal ik jou eens iets zeggen, waardeloze nietsnut? Je bent ontslagen! Je kunt nog blijven tot 't eind van de maand en dan wil ik je hier niet meer zien. Dit hoef ik me warempel niet te laten bieden! (*tot Hanneke*) En als jij zo zoetjesaan niet ook eens begint in 't gareel te lopen, krijg jij eveneens je congé! Hebben we elkaar begrepen?

Berend: (*opkomend*) Een goede ochtend! Zo te horen, hangen hier donkere wolken aan 't zwerk.

Pol: (*nu uitbundig vriendelijk*) Ha die Berend! Goeiemorgen! Donkere wolken zei je? Maar nee toch, hoe kom je erbij? De verstandhouding is bij ons altijd optimaal, nietwaar Hanneke? En wat jij Govert? O ja! Maar vertel eens, vriend Berend, wat kan ik voor je betekenen? Drink je 'n biertje? Op kosten van 't huis natuurlijk, dat begrijp je wel.

Berend: O ja, kom maar op! Je kent m'n devies: neem op de vroege morgen 'n ferme slok bier en je presteert tot 's avonds laat als 'n stier. (*neemt de hem door Pol aangeboden fles, drinkt eruit, veegt met rug van de hand over z'n mond*) Ik heb 'n wagen graan bij me, vol tot aan de rand. Kom je mee om 't even op te nemen Govert?

Pol: (*Berend mee afloodsend*) Nee nee Berend, bij jou doe ik dat altijd zelf, weet je toch... vaste klanten zijn mij heilig.

Govert: 't Stuk stront! M'n vingers jeuken om die etterbak eens in elkaar te timmeren.

Hanneke: Carbid moest ie lusten, kon hij vlammetjes piesen!

Govert: Maar dat stuk uitvaagsel ga ik pakken, dat zweer ik je! Als ik gaan moet, gaat die link Miechel mee, daar kun je donder op zeggen! En weet je ook waarom ik niet mee mag met de boeren om hun graan op te nemen?

Hanneke: 't Zal niet zijn. Ik heb de verschillen immers genoteerd.

Govert: Precies. Je weet er dus alles van! Omdat hij ze anders niet met 't wegen kan beduvelen! De weeginstallatie geeft al sinds maanden niet meer 't juiste gewicht aan!

Hanneke: En de boeren maar denken dat er niets mis kan gaan, omdat ze regelmatig geijkt wordt.

Govert: Ze moesten eens weten, dat de bandiet de ambtenaar van 't

ijkwezen omkoopt met vakantieweekendjes op kosten van 't huis. En met alles erop en eraan, zowaar als ik hier sta.

Hanneke: Pure oplichterij. Ongelooflijk eigenlijk, dat de boeren dat niet merken zeg.

Govert: Weet je, dat is in feite ook niet zo gemakkelijk te controleren, want wat maken op een enkele lading driehonderd kilo. Maar alles bij elkaar... Als je nagaat dat Berend alleen al van één oogst ongeveer dertig vrachten tarwe brengt, om van de rest nog maar te zwijgen.

Hanneke: Moet je mij vertellen. Uiteindelijk zijn daar kapitalen mee gemoeid!

Govert: En niet alleen dat hij het allemaal mooi in eigen zak steekt, maar uiteindelijk bedriegt hij op die manier de boerenbond zelf ook nog bij 't leven.

Hanneke: (*opstaand*) Dat zoiets op de dag van vandaag nog mogelijk is... (*armen om z'n nek*) En hoe moet dat nu met mij Govert, als jij er niet meer bent? Je kent de ouwe toch!

Andries: (*luid lachend opkomend*) Hahahaha, dat hadden jullie moeten zien, hahahaha..

Govert: En Andries, vertel 's, wat is er dan zo grappig?

Andries: Berend wilde net z'n tarwe lossen, maar toen hij de klep losmaakte viel er nog niet een korreltje van de wagen. Moet je nagaan, 't spul is nog niet eens rijp en bevat veel te veel water, hahahaha...

Govert: Moet hij 't maar met de vorkheftruck lossen.

Andries: Anders loopt hij altijd zo op te scheppen met zijn voortreffelijke landbouwmethoden, onze meester-agrariër en nu komt ie met zoiets! Als ik dat aan de anderen vertel, dat Berend z'n graan niet meer in silo's hoeft op te slaan, maar 't voortaan in blokken kan stapelen... hahaha, als ze dat horen... Berend, de meesterstapelaar, hahahaha!

Govert: (*droog*) Nu hoop ik alleen maar, dat je niet, uit louter plezier om 't lasteren, vergeten hebt waarvoor je eigenlijk gekomen bent.

Andries: O nee Govert, o nee! Luister, waar ik mee zit is 't volgende. Je weet, naast 't perceel waarop ik m'n maïs heb staan, is 't vergeven van kampeeders en campingvolk. En je kent dat wel, leven als 'n oordeel, zuipen tot in de vroege morgen, en als ze dan last krijgen van buik hoesten, doorgaans gevolgd door acute ontladingsdrang, kruipen ze tussen m'n maïs, kun je je dat voorstellen?

Hanneke: Ajakkes zeg! Smakelijk op de vroege morgen!

Govert: (*grinnikend*) Bemesting achteraf zou je 't kunnen noemen.

Andries: Ja ja, maar ondertussen zit ik er wel mee. En wat ik nu zoek is, 't een of ander middel, waardoor dat gajes, zodra 't zich tussen m'n maïs neerlaat, op 'n godsgruwelijke manier de kont verbrandt. Heb je zoiets?

Govert: (*nadenkend*) Nee, kan me ook niet voorstellen dat zoiets bestaat. Maar 't beste in zo'n geval lijkt me nog kippenmest.

Andries: Op mijn maïs? Kippenmest? Ik geloof dat jij je niet goed voelt! Dan stinkt 't immers nog veel erger!

Govert: Och nee, toch niet op de maïs. Op de kampeerplaats bedoel ik. Blijft gegarandeerd iedereen weg.

Andries: Maar jongen, dat is 't! Je bent 'n genie! Ik spuit dat hele perceel plat met kippenmest! Wist toch al niet waar ik met die achtduizend liter moest blijven. (*afgaand*) Hahaa, dat wordt 'n natuurlijke kippen-aroma-douche van allerhoogste kwaliteit! Bedankt voor de tip jongen, hahaaa...

Hanneke: Zover als ik Andries ken, zal hij die belofte ook nakomen.

Govert: O ja, doet ie! Ik beklaag alleen de mensen die daar dichtbij wonen.

Hanneke: (*grinnikend*) Die mogen gratis meegenieten.

Govert: (*grinnikend*) Van onze eerlijke onvervalste landlucht, waarvan ze in de stad geen notie hebben.

Roswita: (*opgewonden opkomend*) O god o god, op van de zenuwen ben ik, en dat bij mijn bloeddruk! Zal blij zijn als ik 't overleef!

Govert: (*haar meteen 'n stoel toeschuivend*) Maar, mevrouw van Bennekom, hier, neemt u dan toch vlug plaats, voordat u van de graat... ik bedoel, voordat u in onmacht valt... 't zou zonde zijn.

Roswita: (*laat zich uitgeput op stoel vallen*) Owee, owee, alles in één keer, 't rijst gewoon de pan uit... als u eens wist...

Govert: Wat is er dan gebeurd? Iemand gestorven soms?

Roswita: Mijn man... (*zet de meegebrachte lege jerrycan uit handen*)

Hanneke: Om 's hemels wil! Uw man?

Roswita: Mijn man is vanmorgen met 't verkeerde been uit bed gestegen.

Govert: Goh, en nu heeft ie z'n enkel verstuikt?

Roswita: O nee, dat niet, maar 't was allemaal heel anders dan anders. Ik had 't meteen door. Niet, zoals elke morgen, 'n kusje op de linker, maar boudweg op de rechterwang, zomaar, zonder de geringste waarschuwing, pats op de rechter!

Govert: Hallo zeg. Dat is bij uw man natuurlijk een onmiskenbaar bewijs van een diepgaande bewustzijnsstoornis!

Roswita: Maar pas na het ontwaken, want tot dan toe was alles normaal. Het begon in feite, toen hij bemerkte dat hij zich verslapen

had. Ik zie nog zijn blik toen hij op het uurwerk keek. Vijf uur achten-
vijftig, inplaats van vijf vijftig. En toen dacht ik al: Roswita, dacht ik,
dat is niet normaal.

Govert: *(met knipoog naar Hanneke)* Aha, kijk, nu wordt de zaak al
duidelijker. Vandaar dus uw opwinding.

Roswita: Ja ja, maar daar begon 't pas mee. De volgende ramp was
die met de eitjes voor z'n ontbijt. Zoals iedere morgen had ik ze twee
minuten en dertig seconden aan het kokende water prijsgegeven en
ze klokslag half zeven voor 'm op onze ontbijtdis gezet. Maar let op!
Toen hij er het kopje vanaf wilde slaan, bleek, dat ik inderhaast de
gipseieren gekookt had, die hij bij het kopen van de eieren altijd
meeneemt ter vaststelling van de minimale afmetingen die eieren in
de aangeboden prijsklasse moeten hebben.

Govert: *(blikwissel met Hanneke)* Ojee zeg, dat begint al veel te lijken
op een serieuze scheidingsgrond. Maar wacht, *(haalt 'n doosje uit 't
rek)* geef ik u alvast een doosje nieuwe gipseieren mee, is dat
gevaar tenminste al bezworen. *(doosje op toonbank leggend)*
Hanneke, noteer je even? Achtvijftig.

Hanneke: *(tikt op rekenmachine in)* Is al gebeurd.

Roswita: En het echte debacle diende zich toen aan bij de koffie. U
weet, precies om zes uur vijfendertig wil hij z'n koffie hebben, maar
niet heter dan achtendertig graden Celsius. En meteen al toen hij 't
kopje beetpakte, had hij iets gemerkt! Vervolgens proefde hij en kunt
u zich voorstellen wat er toen gebeurde?

Hanneke: Uw dierbare echtgenoot heeft kennelijk z'n mond verbrandt,
nietwaar?

Roswita: Erger, veel erger m'n beste! Hendrik-Jan heeft er de
koortsthermometer bij gehaald en de temperatuur van de koffie
gemeten.

Govert: *(met gespeelde ontzetting)* O nee! En toen?

Roswita: Achtendertig komma acht graden Celsius! En daar heb ik dan
toch nog enig geluk bij gehad, o ja. Want bij 'n volle graad overschrij-
ding moet ik nieuwe zetten, omdat dan, volgens zijn fijngevoelige
smaakpapillen, het aromagehalte van de koffie aangetast is... En
dat alles vanwege die tegenwoordig zulke vreemdsoortige geluiden
producerende koffiezetapparatuur.

Govert: Logisch, die moet weer eens ontkalkt worden. *(haalt doosje
uit 't rek)* Weet u wat, ik geef u 'n ontkalker mee, is dat alweer 'n zorg
minder. *(doosje op toonbank leggend)* Hanneke, noteer je even?
Vier gulden tachtig.

Hanneke: Heb ik al. *(komt naar hen toe. neemt 'n zak)* Wacht, zal ik 't
alvast in 'n zak stoppen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto